

עלון מידע שבת פרשת יתרו - מברכים אדר א' תשפ"ד

לעבעקניג

עדיין לא הצטרפת?!

מכירתם נעשית למאות המונים המאזינים וצופים מדי חודש בחודש השיטה הקדושה בכל מפגש ומועד

וידיע: הר"ר הערש לעבנימ ה"ר בריא
אסדה: הר"ר ששען שטערן ה"ר
אלט: הר"ר מרדכי ארזב ה"ר
יחזקאל: הר"ר שלמה חסנבא ה"ר
בית שמש: הר"ר אברהם א. ביגל ה"ר

0533190460

0534121559

0583220446

0534167248

0534154280

אליך אירך יקר, צגיר ולעס, שלבית באונז האונז, לחסות בצלא קריסא, לחלואת צא לעילוי של אלק, כאם לעילוי דעליר.

אז אם אתה מהאברכים שבזמן כזה לוקחים ליד את ה'חבורתא' או את ה'חיינו' אז נדבר אח"כ. אבל אם אתה מאלה שכן מציצים מפעם לפעם בעיתונות וכדומה, אם זה מה שמגיע לתיבת הדואר או מה שלקחת מה'שווער' אליך אני פונה.

אכן, זמן זה לא כשיר לחברה'ס או לדיונים אתה רוצה שקט ורוגע. - אבל האם הינך יודע כמה הרס וחורבן מונח בבטאונים אלו? הידעת שבמו ידך הינך מחריב והורס את כל מה שקנית במשך היום? כן כן כמו שאתה שומע!! (ליתקר ביאור ראה בעלון זה - מאמר מלחמה על הבית), האם לא חבל.. איזהו.. המאבד את מה שנותנים לו..

אז מה כ? פשוט מאוד. היום יש תחליף מצוין ובומבסטי. קח את הבטאון הויד'ניצאי היחודי והמרתק 'לעבעקניג' ותמצא נחת, כתבות מרתקות ומאמרים איכותיים, מעניין וסוער, מוחשי ואף הומוריסטי... מגוון ופנטטי, והכל מכוון אל המגורה הטהורה - רבנו הקדוש שליט"א.

בטוחני שאחר שתקרא את הבטאון (ובדבריי אני מתכוון אליך, וכל שכן לנוות ביתך שאינה יושבת בכולל ושוהה ב'שטיבל' במשך שעות היממה...) ברוגע ובמנוחה לא רק שלא תחריב ותהרוס אלא אירבה תוסיף לבנות ולהקים, תוסיף דעת ולקח טוב לעלות ולהתעלות ב'פארשמייליג', שזואנצאנעס ויתר התקשרות אל המגורה הטהורה, דיין שטוב וועט אהנדערש אויס זען, כפי שהעידו רבים וטובים.

וביתר שאת - לראשונה בתולדות ימי בית חיינו נחשפים כל המאורעות שאירעו לאבותינו במצרים... באופן חסר תקדים נכתבים ומתועדים הפרשיות המדממות שחקקים בליבות אבותינו למען יעמדו לימים רבים, מהיכן תדע זאת? כיצד תכניס בקרבך ובקרב בני ביתך ובקרב ממש גם בקרב צאצאך את מצוות 'זכור את אשר עשה לך עמלק?' התבונן ותבין, שאת מה שכתבים עכשיו, לא יכתבו עוד שנתים...

הרכבת כבר נוסעת, חטוף את ההזדמנות, ותצטרף עוד היום למגוי 'לעבעקניג' למען ולמען משפחתך.

תצייץ ותפגע...

ג.ב. הבהרה. הכותרת לעבעקניג אינו אומר שזה מיועד לך... החומר מיועד לכלל שכבות הגילאים. ואם לא 'מתאים' לך לעשות מגוי בגלל הכותרת - צר לי עליך...

האם יש מילים שיכולים לתאר ולהמחיש את גודל זכיתך? אתה, קרוץ מחומר, בשר ודם, מעפר באת ולעפר תשוב זכית לשבת בבית ה' ולבקר בהיכלו, ליהנות מזיו השכינה בשנות לימודך בהיכל הישיבה הקדושה - על שולחן מלכים, סמוך ונראה לקדוש הקדשים, שותה ממזיו ומתאבק בעפר רגליו.

וודאי חקוקים במוחך זיכרונות הוד, ערבים ומתוקים משבתות ומועדי השנה, יומי דפגרא ואף ימים שבשגרה, בריתות וקבלת פנים ובכל עת מצוא תרת אחר עוד ועוד הזדמנויות לחזות בזיו פני הקדוש, ולשאוב עוד ועוד למען יעמדו לימים רבים.

ואך אחר שזכית וברוב רחמי וחסדיו באת בברית הנישואין והקמת את ביתך משכן לה' ולשכינתו, מעון לרבנו הקדוש ולשיתו, במטרה ויעד ברור להקים דור חדש נאמן ומסור לרבנו הקדוש שזואנצאנעס ומקושרים לאילנא דחיי באמת ובאמונה.

הבה וניגש לנקודה העיקרית. לכאורה. כשהינך מבחין במודעות והפרסומות למיניהם מבית 'לעבעקניג' אתה מפטייר בניד ראש, במצב הטוב הינך מהמהם מתחת לשפם 'כשיגיע הזמן.. כשילדיי כבר יקראו.. אז נדבר..' ובמצב הפחות טוב. יש לך איזשהוא דעה או טענה...

ונקודה רגשית זו רציתי לנתח איתך יחד.

בכולל, בחבורות, בצוויטע באטע'ס, ביצין בשיעורי תורה ברבים בנסיעות לצל הקדוש ובכל עת מצוא ואף בקיפקעס שגרתיים בקאווע שטיבל הנושאים הינם אך ורק 'ויד'ניץ' ו'הייליגע רבי'. אם זה בליבון עניינים גבוהים ורמים שבחסידות או שמיעת מהנעשה והנשמע בחצר קדשינו, פעם זה ויכוח סוער בקולות וברקים, אש ותמרות עשן, ולעיתים בשיח חסידים גינוח ושליח, עם טלית מופשלת על הכתפיים או באמצע ערבוב כוס הקפה.

ואינני חושד חלילה שבהגיעך לביתך (יחידת הדירור דמתקרא דירה...) הינך שוכח חלילה את כל מה ששמעת וקנית. אדרבה. בלהט וביקור אש הינך מעביר את מה ששמעו אוניך ומה שראו עיניך. מרוץ החיים נע סביב הקדוש עשרים וארבע שעות ביממה.

אבל אל תשכח. ביסט אויך א קינד פון איינעם... הבה ונודה שבתוכי ליבנו פנימה עדיין מונח חלקיקים זעירים מימי הילדות... ומפעם לפעם הינך זקוק לאתנחתא קלה, לשבת על הספה ברוגע ובניחותא, לשאוף אויר צח ולנוח מעמל היום.

מאן חסיד אהרן
הר"ר גאליצער

שנת תשס"ו - תלמוד תורה שיכון אהבת ישראל ואור חיים - ויז'ניץ בני ברק

"בא הנה" קולו התקיף של המלמד הדדה בחלל הכיתה והטילה פחד ומורא על הילדים היושבים בה. אצבעו האימתנית מחווה לעברו של הילד הרך, פרי עץ חיים קדוש מרחם אימו, שהפך למטרה ויעד למתקפת חיצים שכלל אינם מכוונים אליו.

עלם החמודות שעתיד להאיר את העולם באורו הבהיר, פוסע מדודות אחר הגברתן האלים שמתקרא 'מלמד' בדרכו לפינה צדדית, בירכתי בנין התלמוד תורה.

לא היה זה הפעם הראשונה, שאותו איש רע מעללים נטפל לבנו יקירו וחביבו של רב השיכון ונכדו אהובו של הרבי הקדוש שליט"א. כבר מראשית השנה, כאשר הבחין שהילד בכיתתו התעלל הפוחז בילד הרך.

מסכת התעללויות ויסורים חווה אותו צדיק וקדוש תחת ידי המלמד המרושע, ברבות הימים התבטא רבנו הקדוש נוראות: "אז לא השכלתי להבין מדוע הוא כה מרבה לייסרני ולהתעלל בי, אך כעבור זמן התחזר לי הדבר, כאשר הבחנתי שאותו מלמד, הינו שונא מובהק לאבי הקדוש ולזקני הקדוש, ולכן הוציא את כעסו ושנאתו עלי..."

"זכורני" שח רבנו הקדוש בכאב לבבו. "פעם כאשר צעדתי לתומי, א קליינע יונגעלע אויפ'ן וועג צום חידר' נטפל אלי אחד והתחיל ללעוג ולצחוק "וואס מאכט לייצ'א..." (שם וכינוי לרבנית הצדקנית ע"ה שהמודדים כינו בשחוק והיתול) וכך

עיכבני על אם הדרך, בצחוק וליצנות על אימי מורתי הרבנית הצדקנית ע"ה.

הללו לא אהבו את זקני הקדוש, ואת אבי הקדוש, ובוודאי שאותי לא אהבו וחבבו... " (בלשון המעטה).

סעודה שלישית שבת יתרו תשס"ח - בית המדרש הגדול אהבת ישראל בני ברק.

אפלולית סמיכה שוררת בהיכל החשוך, שני גרות מרצדים מאירים באור חלוש, דממת מתח מוחלטת, קולו הטהור חודר ונוקב, רבנו הקדוש מנהיג העדה שופך את מר לבבו לקהל חסידי ומרעיו, שח את אשר על ליבו הטהור, מבכה את הרס החינוך הטהור עליו עמל ויגע משך כל שנות חייו, מנוחת נפשו מוטרדת ושלוות רוחו הטהורה נודדת - כאשר מבית ומבחוץ קמו עליו ובעיקר על חינוכו והדרכתו.

"מעשי ידי טובעים בים" זעק בקול גדול.

ה'תורה' המרטיטה והמחרידה כל אשר לב בשר לו התקבלה אצל רבים משומעיו כ"הויכע זאכך" ו"הימלישע מעשיות" (כמובן, שהם החליטו לקבל זאת כך, מחמת אנוכיותם וישותם לא אבו להבין היטיב את רצון קדשו ועשו עצמם לתמימים וכסלים...). ותחת השולחן ובאין רואים המשיכו במעשיהם ונתנו יד לפושעים, ובמו ידם דקרו ונעצו חרב חדה בליבו של קדוש ישראל.

מעטים היו שקלטו (שרצו לקלוט) למישרים את גודל החורבן ועוצם כאבו של הרבי הקדוש, וניתקו מגע קטן כגודל, התרחקו כמטחווי קשת, דבקו ברבי הקדוש ובבנו יקירו שהוכתר ברוב קהל בשער בת רבים לרב ואב"ד דחסידי ויז'ניץ, ואף כאשר סערו הרוחות, והזדעזעו העולמות ידעו את אשר לפניהם ולא זעו מדרך האמת כמלוא הנימה.

אבל - כאמור היו אלה רק מעטים...

שבת קודש פרשת בא תשפ"ד - מיקה אנטוורפן בלגיה

"הטמינו את ארנקיכם במהרה - הגנבים מגיעים" קול מרושע נשמע בחלל המקוה, תושבי העיר שנבהלו מהקריאה נחפזו לראות מיהו הגנב המדובר ומה גודל פשעיו, הם נדהמו לראות אברך צעיר ונמרץ, חן שוואנצאנאי נסוך על פניו, וצורתו קורנת וזועקת - 'איך בין א שוואנץ' שנכנס לתומו למקוה, ולא שיער מה יחוללו בגינו.

ולא היה זה הסיפור היחיד. מכל עבר וכל פינה ברחבי העיר זעקו עוברים ושבים על שלל המגזרים והחסידיים בעיר על קומץ חסידי ויז'ניץ המתגוררים בעיר ומקושרים לאילנא דחיי.

"ערכאות" צעק האחד. "גזלנים" זעק משנהו. "שוואנצים" החרה השלישי. "משוגעים" סיים הרביעי, כשפרצי צחוק והיתול מתגלגלים מלווים את צעקותיהם, וכל כוונתם לכאורה אך ורק לכבוד שמיים...

ילדי החמד נתונים למכה ולחרפה בכיתתם ובמוסדות לימודיהם, נשות אנשי שלומינו צועדות ומקבלים 'יריקות' בגין חטאם ופשעם...

כשיש מוכרים - יש קונים ידועה פתגמו של החכם, תושבי אנטוורפן שנחרדו למען כבוד התורה ולמען כבוד בית דין לא עשו זאת מדעתם האישית... שונאיו ואויביו הנודעים של רבנו הקדוש הדליקו והתסיסו את השטח, הבעירו ועודדו את ההשמצות, פרסמו פאשקוולין ופסקי דין למכביר, והוציאו גילויי דעת, ונהנו לראות את פרות מעלליהם.

כאשר במשך יום השבת ולמחרתו ביום חגיגנו ראש השנה לחסידות הפכו חסידי ויז'ניץ ללעג ולקלס, לביזה ולחרפה...

"רשעות האט אויך א גבול" קבע רבנו הקדוש ברורות, כאשר הללו איבדו את הרסן, והשתלחו באחינו ובשרינו ללא מעצורים... "את אבותי הקדושים ליוו בזעקות והשמצות, ואתם - תלמידיהם וחסידיהם ממשיכים את מסורתם -

"דאס איז עכטע ויז'ניצע חסידים"

ארץ אל תבסי דמו!

למעלה משישים שנה נשפך לארץ על פני חוצות, מעודו צעיר לימים ועד לימינו אנו, עומדים עליו לכלותו - כפשוטו. במשך כל השנים, התקופות והפרשיות תרו השונאים וחפשו אחר כל הזדמנות 'להתלבש' על הקודש, ולהשמיץ את שמו הקדוש בעולם.

כפי שהעיד בקדשו (שיחת קודש קב חומטון מעמד הנשגב י' אלול) "הלכו בדרך עקלתון, הלכו רכיל ופזרו שמועות שווא ושקר על מנת להכפיש את שמי ולהציגני כמחרחר ריב... כך ירו הם חיצים לכל עבר אך כל כוונתם היה עלי... כך בדרך זו ארבו לאבי הקוד וארבו לי, לחפש כל טצדקי להכפיש שמי ולהבאיש את ריחי בעיני הקהל..."

וכל עיקר מגמתם אינה נגד רבנו הקדוש שליט"א - מה להם כי תלינו עליו, כל שנאתם ואיבתם נובעת בגין שיטתו הקדושה המסורה לו מאביו הקדוש הישועות משה, אותה מנחיל ומחדיר בקדושתו, לזרע עם קרובו באהבתו ובחמלתו.

דרך סלולה זו הינה לקוץ בעיניהם וכמחט לליבם, יען דופקת את גאות הלב, ומנטרלת את הישות והאנוכיות, ובראותם שתורת אמת זו אכן נלמדת ומתקיימת ועושה פרי, הרי זה לצנינים בעיניהם הרעות, ולכן נוקטים הם בפעולות נלוזות ומתריסות אלו, למען יחלישו וירפו את ידינו מלהמשיך וללכת בה.

וכלשונו הטהור: "כי הגה כאשר ראו מבקשי נפשינו, הלוחמים נגד השיטה הקדושה כי לא יוכלו לנו, שבו להשתמש בתחבולותיהם של המשכילים הציונים והרפורמים למיניהם... כך הפיצו אף הם חיצים לעג וקלס על הניגון הקדוש בכל רחבי תבל, כי הינו ניגון מגוחך ומוזר.

אך אל נא אחי ורעי - אל תטעו לחשוב כי זהו הנקודה. דעו והבינו כי זהו רק הכיסוי והלבוש למלחמה העתיקה, כבר הדביקו עלינו כל מיני תוארים וכינויים, הכל בכדי לחרפנינו ולבזותינו, בכדי להחליש את כוחנו ואת חוזק ליבנו.

וכגודל ההתנגדות כך נבין כי הנה אכן קלענו אל הנקודה הכאובה שבה מפריעה ומטרידה להם,

להחזיק בעבותות
האהבה ויראה,
כפתגם השגור
בפיות כל 'דע את
האויב'.

וכפי שנקט

והתבטא בקדשו (בלחיים - ראש השנה לחסידות ש.
ז.) "אז מרעדט קלאר, איז מען קלאר, אין א נישט איז
נישט..."

כל אלו שלא אבו 'ללכלך את פיהם' בלשון הרע ורכילות
נפלו ברשתם ונטמנו בפח יוקש מחמת ספיקותיהם
ובלבוליהם. אך אלו שדברו ברורות, בארו והבהירו מי
הם ובעיקר מה מטרתם, זכו להציל את נשמתם.

וזאת היא אחת ממטרותיו ויעדיו העיקריות של הבטאון
הנפלא שבידיכם, מערכת לעבעקינד נטלה על עצמה
את העול והמחויבות להפשיל שרולים כפשוטו, לחקור
ולברר על מנת לשחזר את קורות ימי חצר קדישני
בשנות ראינו רעה - באמת לאמיתה, ללא עיגולי פינות
וטשטוש פרטים מזהים.

שעות על גבי שעות של השקעה עצומה ויגיעה רבה
עמלים להעלות על גבי כתב ומכתב את הדברים כהוויתן
וכהתרחשותן, כל תקופה וכל מאורע, כל פרשיה וכל
סבב לחימה, שלחמו אותם פוחזים וריקים נגד רבנו
הקדוש ונגד שיטתו הקדושה והטהורה, העובדות
מחיריות ומעצעות, לא ניתן להעלות על הדעת שכך
פעלו ועשו בני אנוש, השפלות הנוראה והדם ששפכו
בעד מימוש זממם המרושע באכזריות ובברוטאליות
שאין כדמותה בעולם.

ארץ אל תכסי דמו - חברי מערכת לעבעקינד מתאמצים
ומתמסרים למעלה מיכלתם שלא לכסות את הדם, לא
להשכיח את השואה האיומה, לחקוק בדם ובכאב את
כל העבר, **ללמד ולהראות להיכן ניתן להתדרדר ולהגיע**
כאשר נוטים ללכת אחר הישות והאנוכיות ואת גודל
רשעותם ושפלונם של אלו שמתנתקים ממקור חיותם
וצועדים אחר דעתם ורצונם, למען יעמוד לימים רבים,
ולמען ידעו דור אחרון צדיק מה עבר.

טייערע יוז'ניצע חסיד! וודאי ברצונך ושאיתך להחדיר
בך בבני ביתך ובצאצאיך את קורות הימים ההם "קלאר"
כאשר התועלת שתצמח מכך עומדת מול עיניך, הזדרז
והצטרף למאות מגויי לעבעקינד המקבלים לביתם
את הבטאון המושקע מידי חודש בחדשו, מקיימים
למהדרין "זכור את אשר עשה לך עמלק!" וחוקקים
במוחם ליבם ונשמתם 'שנאו רע' שזהו התנאי
מוקדם ל'אוהבי ה'.

כי אכן הננו מנציחים וממשיכים לתפארה את
אהבתינו וגאמנותנו לרבנו הקדוש הישועות משה
ולשיטתו הקדושה ולדרכו הסלולה"

שנאה כבושה זו אינה חדשה כלל, לא מהיום וגם לא
מאמש, מאז ומקדם בעבעה שנאתם לשיטה הקדושה
ונושאי דגלה ברמה, את הרבנית הצדקנית ע"ה כבר שנאו
ורדפו, השמיצו והפלילו, אך ורק בגין נאמנותה הבלתי
מתפשרת לרבנו הקדוש זי"ע ועמידתה האיתנה לימין
קדשו, לעזרו ולסייע בעדו, ויצאה חוצץ נגד מבקשי
רעתו, ולכן לא יכלו לסבלה וניסו להצר צעדיה.

וכאשר ביקש רבנו הקדוש לנקוט בפעולות שונות לטהר
את המחנה מביצי המרידה שנותרו בקרבנו, ומהלכים אלו
לא תאמו ולא התאימו את דעת מתנגדי השיטה המרובים,
הפילו הללו את האשמה על כתפי הרבנית הצדקנית
לאמר - היא אחראית לכל המעשים, היא מתסיסה את
הרבי ומבלבלת את דעתו (עפרא לפומיה - שם רשעים
ירקב).

וכשאכן פעל ומימש את חפצו ורצונו האישי גלגלו
את עיניהם לשמים וטענו "ס'איז הויכע זאכ'ן..." כאלו
והאמינו ולו לרגע אחד, ברוממותו ושגב גדולתו של רבנו
הקדוש זי"ע...

והכל - אך ורק מחמת ידיעתם והבנתם שבכך שואף רבנו
הקדוש זי"ע להקים דור חדש, נאמן ומסור, מקושרים
ומבוטלים כדוגמת החסידים הקדמונים אליהם ערגה
נפשו הטהורה, ואת זאת - הם לא רצו...

כאז כן עתה. כשחזו וראו שבשנת תשפ"ד (2024) אור
השיטה הקדושה עולה מאליה, לגיונות של חסידים,
זקנים עם נערים, צועדים בדרכו הסלולה, של רבנו
הקדוש שליט"א בשאיפה והשתוקקות להתבטל אליו
כעפר הארץ, חרה להם הדבר עד למאוד.

וכאשר אך מצאו פרצה קטנה לנגוח בה ששו כמוצא שלל
רב וקראו מלחמה על בית מדרשינו וקהילתינו באנטוורפן
- כאשר בוודאי ובטוח שלא רוממות דין תורה בגרונו,
כי לא תגנוב הרי כתוב לפני ואלה המשפטים.. אלא חרב
פיפיות בידם - הפצת השיטה הקדושה והתפשטותה
ברחבי תבל נוגדת לליבארליותם ומפריכה את מציאותם,
ולכן נזעקו בחרב ובחנית נגדינו...

ועל מנת לעמוד בפרץ ולגדור גדר, להשמר ולהזהר
מארסם הרע ולהינצל מליפול ברשתם הדריכנו רבנו
הקדוש שליט"א בשיתת קדשו (מוצאי שבת כי תצא
תשע"ח) לכנס את הצאצאים ובני הבית ולספר להם
דברים כהוויתם, ללא כחל ושרק, להעביר ולהנחיל לדור
הצעיר את אשר ראו עינינו ולא זר, את רצונם לעקור את
הכל, את השיטה ואת ההשקפה, ואת חובתינו וזכותינו

מלחמה על הבית

את סעודת ליל שבת כראוי וכנכון - א שבת פאר'ן
הייליג'ן רבינ'ס צוריק קומען...

ר' מרדכי מברך את מכריו ודורש בשלומם, אוסף את
זאטוטיו הנחמדים, ועושה את דרכו החוצה, כשבדו
תחובים עלוני חצר קדשינו, "א ביסל אריין ברענגען
וידניץ אינדערהיים" הרהר בדעתו.

ביציאתו. מבחין הוא בהתגודדות סוערת סביב אחת
המודעות שנתלו, הקולות שגעשו ורעשו הציתו
את סקרנותו והוא נחפז לבחון במה מדובר ועל מה
הסערה.

וזה מה שחזו עיניו. מודעהנוספת מבית המגבית
'החלצו' לטובת ישיבתנו הקדושה במאנסי, המודעה
- נראית במבט שטחי ככל המודעות שקדמו לה
ושיבואו אחריה, אבל בהסתכלות מעמיקה נדהם ר'
מרדכי למראה עיניו...

סדרת תמונות בחשיפה ראשונית משמחת
הבר מצוה בשנת תשמ"ט בירושלים, בו נראה
ומוכח לעין כל מלחמתו של רבנו הקדוש
זי"ע נגד מתנגדי דרך החסידות. במוחו של ר'
מרדכי עולים וצפים באחת זכרונות ילדותו
וחוויותיו החרוטים בליבו, ובפיו כבר מזדמזם
לו ההמנון הנושן "מבני בניו של המן למדו
תורה בבני ברק, מיט א קנייטש מיט א צ'אפ..."

"ההוא בתמונה" סינן ר' מרדכי בחריקת
שיניים. "חשב שיוכל להחרים ולהשתיק את
החסידים ואת תורתה, אולם רבנו הקדוש
השיב מלחח שיערה נגדו וניצחו - ה'פח' נשבר
ואנחנו נמלטנו..."

"טאטי" פנה יוסי בעדינות לאביו
שהשתעשע בזיכרונותיו. "אינני מבין

ליל שבת קודש פרשת כי תצא תשא"

'מווארט מווארט און מווארט, די הארץ פון בענקשאפט
גייט שוין אויס' שירה משתפכת, כולה רגש וגעגועים
עזים וצמאון נפש
מלווה בדמעות סוררות
הנקווים בצידי העין.
"נאך דריי טעג וועט
דאס געשהן".

תפילת קבלת שבת
נלהבת הגיעה לסיומה,
איחולי 'גוט שבת'
לבביים נשמעו בחלל
ה'שטיבל', הקהל החל
להתפזר לביתם, לערוך

סדרת תמונות
בחשיפה ראשונית
משמחת הבר מצוה
בשנת תשמ"ט
בירושלים, בו נראה
ומוכח לעין כל
מלחמתו של רבנו
הקדוש זי"ע נגד
מתנגדי דרך החסידות.

כאז, קין תשמ"ט
ק"ו
עיתה!
זהו מלחמה על כבוד החסידות!
חלוצי חסידות למענה!!!

מרדכי בקול, וסחף אחריו את כל צאצאיו לשירה ולזמרה, "אלע ציפסים זאלן פלאצן" צעקו הילדים בקולותיהם הדקיקים כשיריהם מתופפים על השולחן במרץ ובחינניות, אבל לא כולם הצטרפו. הפעם היה זה שיעלע שהדהים את אביו.

שיעלע - אחיו של יוסי נולד שנה אחריו לא הצטרף לשירה, ואף עיוה את פניו, והביע חוסר שביעות רצון מהניגון העליז.

"מה קרה לך שיעלע" עצר ר' מרדכי את השירה. "למה פניך נראות כמלפפון חמוץ בחומץ? מדוע אינך מצטרף לשירתנו?"

"איך ווייס נישט..." הצטדק שיעלע והסביר. "לפי מה שקראתי השבוע בעלון של שמירת הלשון, השיר הזה לא כל כך מתאים..."

ר' מרדכי היה המום מהתשובה ונענה "אני לא יודע מה קראת ואיני יודע מיהו זה שכתב את העלון המדופלם שקראת, ואיזה 'פייגעלעך' מתעופפים לך בראש, אבל הבה ונפתח ספר תהילים ונראה מה אומר לנו דוד מלך ישראל למצב כזה."

ספר תהילים הובא לשולחן חיש ור' מרדכי דפדף לפרק צ"ז פסוק י' והחווה לבנו "זאת אומר דוד המלך אוהבי ה' - שגאו רע זה הולך ביחד, כפי שמבאר החובות הלבבות בשער עבודת האלוקים, שעבד נאמן אוהב את אוהבי אדונו, ושונא את שונאיו ואויביו של

מדוע אתה כה מגנה את האנשים שבתמונה ואת דרכם..."

"מה זה נקרא?" התפלא ר' מרדכי על שאלת בנו, אבל הלה המשיך בביאור תמיהתו.

"רק לפני שבועיים - בימי בין הזמנים שעברו, קראתי בשקיקה אודות התמדתו ושקידתו בתורה, אף בעיצומם של ימי החופשה לא נטש את הגמרא לרגע קל... מהכתבה ההיא הבנתי שהוא באמת מתמיד ושקדן."

וואס?! נותר ר' מרדכי ממקומו. "האם לא למדת בחיידר שתורה ללא התקשרות אינה שווה מאומה?! תורה בלי ביטול הדעת והישות אינה עולה לרצון - לא פרחת לעילא, הן בטוח ששמעת לא אחת את אמרתו של רבנו הקדוש "פארן הייליגן רבי'ן איז גארנישט ווערד, נאכן הייליגן רבי'ן איז אלעס ווערד" אינני מאמין שכה הינך מדבר."

"נכון" הנהן יוסי בראשו - נכון ומבוש כולו, הוא לא יכל לסלוח לעצמו על שאלתו הטיפשית, נכון שהוא רקא ככה בעיתון אז מה... הרי רק השבוע ציטט המלמד את אמרתו הנוקבת של אבנו הקדוש האהבת שלום "ויתצבו" לבד ללא צדיק ומורה דרך, אזי 'בתחתית ההר' - נדרש לכפות עליו את ההר כגניגית.

בעיצומה של סעודת ליל שבת בביתו של ר' מרדכי

"כי תצא למלחמה - מלחמה לה' בעמלק - חד וחלק!" סיכם ר' מרדכי את נאומו המרגש, ילדיו כשתילי זיתים סביב לשולחן, מביטים לעברו בדומיה, ומאזינים בשקיקה לאמריו הנעימים.

לקראת המגבית 'החלצו' הקדיש ר' מרדכי זמן מיוחד בשעת הסעודה, והאריך לספר לצאצאיו את הסטוריית בית ויזניץ הקדושה בכלל, ובפרט

על אדמת אמריקא, התייסדותה של השיטה הקדושה וההתנגדות הנחרצת מכל עבר ופינה, הקמת הישיבה הקדושה במאנסי והאיומים מבית ומבחוץ לסגרה ולנעלה מאחורי מנעול ובריש לעולמים, וזעקת קדשו של רבנו הקדוש שליט"א להיחלץ חושים למען הישיבה - מעוז השיטה הקדושה בארה"ב.

"ויראו שונאי ויבושו" פצח ר'

עלחצת קודש מתחוללת בחוצות!!! את כל אלו והרבה יוחת גייס היצר לאמצעי לחימה וכלי נשק נגד השיטה הקדושה! חד וחלק!

וצי מדבר מזה שפחאום
תשמע על היסטוריה
מחדשת ומשוחזרת,
ועל אהבת אחים בלתי
רגילה משך כל השנים,
וגדול השלום..

אדונו.

ויותר מכך הבט וראה את הפסוק הבא
"הלוא משנאיך ה' אשנא ובתקוממיך
אתקוטט תכלית שנאה שנאתים
לאויבים היו לי" (קל"ט כ"א-כ"ב).

אכן. אסור חלילה לדבר לשון הרע ורכילות, להוציא
מפינו דברים אסורים, מי גדול לנו מרבנו הקדוש
שליט"א שמדריכנו ומנחילנו ויז'ניץ איז געווען מידות,
איידל, נישט פראסט. הן בפעולות והן בדיבורים, אבל
השאלה מה נקרא דיבורים אסורים, היום בעולם
השקרי ופוחז אסור כבר לומר את האמת לאמיתה,
אבל אנחנו הרי דטגלים ב"האפגשיידט פון די גאס"
ומחובתנו למחות בקרבינו ולהוקיע את אלו המעיזים
להפריע ולמנוע את רבנו הקדוש שליט"א מעבודת
הקודש ומחינוכו הטהור.

פניו של שיעל'ע האדימו, איך פרח לו מהראש דברים
ברורים וידועים כאלו, ומיהר לתקן את המחשבות -
זרות והצטרף לשירה האדירה.

בתום צווייטע באטע.

"גוט שבת ראש חברה, אפשר להתלוות אליך הביתה"
ר' מרדכי ממחר לתפוס את הראש חברה, מוחו וליבו
בל עימו, הוא כמעט ולא יכל להשתתף בדיונים
הסוערים ולהתנצח ולהתווכח בריתחא דחסידותא,
אבן כבידה השתכנה בליבו, והוא חש בצורך עז לפרוק
את מועקתו לראש חבורתו.

"גוט שבת מרדכי, וודאי שאשמח ללכת איתך" האיר
ראש החבורה את פניו. "כבר בהתחלת הבאטע
כשראיתי שהינך מאוד שקט ומהורהר הבנתי שאירע
משהו, זה לא בשבילך לפספס כזו צווייטע באטע -
הכנה למגבית החלצו, אם אוכל להיות שליחו של רבנו
הקדוש ולעזור לך, אעשה זאת בחפץ לב".

ר' מרדכי לא איבד זמן יקר, ומיד החל לשפוך את אשר
על ליבו, בהתחלה תיאר את שני המקרים שקרו עימו
בשעות האחרונות, כשבניו אהוביו הביעו דעה ועמדה

חילוץ מורינו הגה"צ שליט"א
מידי ההמון המוסת

בדברים שנראים כעין סטייה קלה מדרך השיטה
הקדושה, ואפילו שתפסו את עצמם וחזרו בהן, עדיין
לא סר רישומם של מקרים אלו.

"הבן אותי היטיב" הבהיר ר' מרדכי ברורות. "בטוח אני
במאה אחוז ואף יותר בטיב חינוכו של רבנו הקדוש
שליט"א, וסומך אני בכל ליבי על שליחי הקודש
במוסדות החינוך שעושים את עבודתן נאמנה,
ומחדירים בליבות צאצאינו את השיטה הקדושה על
כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה, איני מערער לרגע קל
על כך.

אבל, אם אירע לי כדבר הזה, המקרא אומר דרשני,
ולכאורה אם זה קרה אצלי, אז משהו אולי משהו
בתוכי ביתי דרוש שיפור ותיקון דחוף, משהו אינו
תואם, וברצוני לדעת מה?

הרי הראש חברה מכיר ויודע כמה הנני משתדל
ומתאמץ להזריח את אורו של רבנו הקדוש
בביתי, מקרין בעדיות וחיוניות, מעודד את בני
לשוואנצאנעס, מחזק את ידיהם בעוז ובתעצומות,
כל שבת שרק אפשרי הנני מקפל את כל ביתי ונוסע
למקור חיינו בויז'ניץ, איך השתרבב לתוך ביתי המוגן
והשמור כאלו מחשבות ודיבורים?

ראש החברה הנהן בראשו, כואב את כאבו של ידידו
הטוב "טייערע ברודער, בסייעתא דשמיא ובשליחו
הקודש אנסה לבאר לך את מה שליבי אומר לי לפתור
את בעייתך, ולהקל מעל ליבך.

אקדים בעובדה נוראה שרבנו הקדוש שח בקדשו
אודות אברך רציני, ירא שמיים ובעל מידות טובות
- עלם חמודות של ממש, שיום אחד סר מן הדרך
הדרדר לפי פחת ופרק מעליו עול תורה ומצוות
לגמרי.

שתי דרכים לפניך. אחת
לך עדן עלי אדמות,
פארשייליון ואמונה
טהורה. ואחת לגיהנום
של קושיות וספיקות
טענות וחיבוטים.
הבחירה בידך

כששאלו אותו מכריו, כיצד יתכן
שאברך חשוב כמוהו, שישב על התורה
ועל העבודה יגיע למחוזות כאלו. נענה
היהודי בשברון לבב. "כד הוינא טליא
- בהיותי צעיר לימים הלכתי עם אימי

לבית הרפואה, ביושבי שם נכשלו עיני ונתקלתי
במראות אסורות, מחזות אלו נחקקו במוחי, ארסם
חלחל לליבי וכעבור שנים רבות התפרצו, וגרמו לי
להגיע להיכן שהגעתי."

בסיפור זה מומחש ומוכח גודל ההרס והחורבן של
דברים קטנים פעוטים ושכיחים שנכנסים באקראי
ללבבות הילדים הקטנים, ומי יכול לדעת מתי
ואיך יתפתחו העניינים ויתפרצו הדברים ויזיקו לו
ולנשמתו.

ידידי היקר! **מלחמת קודש מתחוללת בחוצות!!!**
השטן וחילותיו לוחמים בעוז ומנסים לעצור את
התפשטות השיטה הקדושה! הסטרא אחרא זנח את
כל העולם ומתמקד אך ורק ברבנו הקדוש שליט"א
ובחינוכו הבהיר, השיטה הקדושה מנקרת את שתי
עיניו ומאיימת על מעמדו בעולם, ולכן הוא מפעיל
את כל אפשרויותיו לנתק בין הדבקים, ולקרר אותנו
מללכת בדרך סלולה ומאירה זו.

הבט וראה. כמה לעג וקלס, ההשמצות והבזיונות,
השקרים והכזבים המופצים ב'פאסקאצוועס' תמידים
כסדרם חדשים לבקרים, או לו למי שרק שומע את
השטויות הללו, אף מבלי להסתכל שמה, הרס של
כפירה מתלחל בו, ולא רחוק הזמן לשירת שהחיינו
תוססת בשטיבלאך...

אך מה יעשה היצר לאברכים כמוך. השמורים וגדורים
מנזקי ה'פאסקאצוועס' למיניהם, קווי הנייעס הינם
מוקצה מחמת מיאוס, וקיפקעס של ליצנות הינם
אצלם ייהרג ואל יעבור? הרי גם אותך ואת צאצאיך
הוא רוצה להרחיק, לקרר ולנתק?

לכך מצא לו היצר פטנט בלעדי - קרדום לחפור בה.
דורנו הרי מופץ בשטפון אדיר של חומר קריאה,
דור הספר. ספרים, עיתונים ועלונים לרוב, למן
הספרים בספרייה השכונתית, העיתונים החינמיים,
המקומונים והעלונים למיניהם שצצים כפטריות אחר
הגשם ונוחתים בביתך ללא הודעה מוקדמת.

את כל אלו והרבה יותר. גייס היצר לאמצעי לחימה
וכלי נשק נגד השיטה הקדושה! **חד וחלק!** פעם תמצא
שם אודות שגב אמירת תהילים בשבת לפנות בוקר,
ולעיתים ירחיבו על תפילת שמונה עשרה בעיניים
עצומות בכל מקום ובכל זמן, ויתכן וילהיבו על חובת
הלימוד בליל שבת, ואפילו יעוררו על ההלכה של
איסור מחיאת כפיים בשבת.

ואם תאמר שאי שמה חומר השקפתי נגד השיטה.
הבה ונעלה עוד שלב. את מי מרוממים בביטאונים
אלו? מה היחס של הכתבים והוגי הדעות למתנגדים
(מתנגדי החסידות, מתנגדי השיטה הקדושה, מתנגדי
רבנו הקדוש - לא משנה הסדר), אני לא צריך לספר
לך שאם תסתכל בעיתון כזה או אחר ולו פעם אחת
ויחידה תווכח לדעת **שלכלל ישראל יש לב ולגולה יש**
ראש...

ועוד לפני שבכלל תקרא בתוכן הפנימי, הן רק לראות
את התמונה החיצונית בשער הראשי לא תקבל
הרהורי תשובה... **אסור להסתכל בפני אדם רשע!** ומי
יודע כמה ראיות אסורות כבר ראית וראו צאצאיך,
רק כשהוציאו את המגזין מתיבת הדואר עוד טרם
ההבטה פנימה.

והכי גרוע. שלעיתים יקחו סיפורים ועובדות
השגורות בפה הקודש, ויסלפו את הלקח

בצורה מזעזעת. פתאום יתברר לך שר' מרדכי חנא זעם על הקפה בבוקר בגלל שהפסיד את ההזדמנות לענות ברוך הוא וברוך שמו, וכאשר חיפש מיני מזונות לפני התפילה היה משום הקפדתו על 'ונשמרתם מאוד לנפשותיכם', ור' אשר יונה אמר לנכדו 'מוועט מאכן א נייע שטריק' בגלל גודל הענין של אהבת חברים, והטעריגיוע רב ששמח כל הלילה על זכייתו שהרבי הקדוש שוכן בביתו, היה רק משום המצוה של הכנסת אורחים, וגם משום מה, נשמט הסיומת שר' מרדכי חנא צם והתענה על חוצפתו לענות לרבי הקדוש אחר בדיקת חמץ...

ומי מדבר מזה שפתאום תשמע על היסטוריה מחודשת ומשוחזרת, ועל אהבת אחים בלתי רגילה משך כל השנים, וגדול השלום..

בקיצור. גיתן להרחיב רבות תכלה היריעה והם לא יכלו, הנקודה העיקרית הינו גודל לחימתו של היצר ושפצו לחדור אל תוככי ביתך ושמה - בתוך הבית המוגן והשמור להחדיר בקרב בני הבית **קאצ'קעלעך און דריידעלעך..** כי הקריאה מחלחלת למוחו ועושה בו שמות, כאותו אברך שראה ראה אסורה פעם אחת ויחידה...

בנך תמים וקטן, **ער קען נישט סלעקצירן!** אינו יכול להבדיל בין החול ובין הקדוש, בין הטמא ובין הטהור, הוא נהנה לקרוא. להאזין או לראות תמונות, ואינו יכול להבחין כמה הרס וכפירה מחלחלים ברגעים אלו במוחו.

שלעם מיר נישט ארויס פון ויז'ניץ! זעק רבנו הקדוש זי"ע על משפיעים ומגידים למיניהם, שעל פניהם נראים כטובים וישרים, ומה כבר יכול לקרות.. אך מתחת לפרגוד מושכים ומרחיקים את האדם משורש נשמתו, והוא הדין לחומרי הקריאה והשמיעה למיניהם.

השטן מנהל איתך מלחמת שערה!! **מלחמה על הבית שלך ושלי ושל כולנו!!** איך יראה ביתך - א ויז'ניצע שטוב עם השיטה הקדושה ביד רמה, או שמא חלילה א חסידישע שטוב, חסיד - לייט, ויתכן אף גרוע מכך?!

אין לו בעיה שלביתך יהיה אפילו ניחוח ויז'ניצאי... יתכן ובפתח ביתך יתלה השלט של חבורתא וכולם ידעו שכאן גר אחד מה'הייליגעס' אך האם גם יושבי הבית ידעו ויבינו זאת לאשורו?

את שולחן השבת תעטר ותהדר בכל האלמנטים הויז'ניצאיים, מ'חלה דעקיל' של המרכז העולמי עד למחזיק המפיונים עם סמל המוסדות, אך במשך הסעודה ידונו ויתוכחו אם מותר לשיר אלע צ'פסים זאל'ן פליצ'ן כי הרי אסור לקלל יהודי...

על קירות הבית יראו אך ורק צורת הקודש, וכל המרבה הרי זה משובח, אך האם אכן מרומם ונעלה הוא בביתך, או שמא רבנו הקדוש נהפך לחלק מרשימת גדולי ישראל בדורינו?

הארון ספרים מלא בספרי ויז'ניץ לרוב, אבל האם ההשקפה המובאת שמה חקוקה בך ובבניך, או שמא השקפת העולם החסידי מוחדרת בהם.

וזה לא רק לבניך, אכן אצלם זה יותר מסוכן ומוחשי, **אבל גם לך** על אף היותך

בא בשנים ובר דעת גם לך אורב בשטן ומחפש ללכודך ברשתו, הוא יחכה לרגע שתקח איזשהוא עיתון/עלון/שבועון לידך לדקות הבודדות שלפני השינה, ושמה כבר יחדיר את ארסו.

ס'ברענט א פייער!! המלחמה זאת הינה מלחמה מתמשכת, ללא הפסקות וללא והפוגות, השטן עומד עלינו לכלותינו והוא לא נח לרגע, אתה ישן והוא ער לך, הוא ירדוף אחרך בכל רגע נתון וכל שעה משעות היממה, עד שיצליח במזימתו חלילה.

"ה' ישמרינו ויצילנו" נענה ר' מרדכי כשהלם ותדהמה נשמעים בקולו השקט. "לעולם לא חלמתי ולא פיללתי שהמלחמה הינו כה פרטית ונקודתית, ידעתי גם ידעתי שהשונא הגדול אינו רואה טוב את הפצת השיטה הקדושה, אבל עד כדי כך... עד לתוככי הבית הוא חודר ומחלחל..." "אז מה עלי לעשות כעת?" תהה ר' מרדכי. "מה הערובה שאני ובני ביתי נשמר ונזהר מהנשק הרצחני הזה - נשק של כפירה ומרידה, חוסר אמונה בה' ובמשה עבדו".

"קודם כל - להתפלל ולהתחנן" ענה הראש חברה. "להפיל תחינה ודמעה 'עזרינו ללכת בשיטה הקדושה ולא לסור מעץ החיים'".

וישנה עוד פתרון מוכח ומבוקר **"מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך"** הכנס לביתך בטאון שכל כולו שוואנצאנעס והתבטלות, דביקות והתקשרות בזה תוכל לדחות הרבה מן הזוהמה, שכבר נכנסה לביתך...

אינני הולך לומר לך לא, אני יכול להגיד לך מה כן. רבים מאנשי שלומינו כבר מגויים על המגזין הויז'ניצאי **'לעבעקינד'** בטאון שכל מאמריו ומדוריו מלאים וגדושים אך ורק בשיטתו הקדושה ובהשקפתו של רבנו הקדוש, מאמרים משובחים מעניינים ומרתקים, מלאי תוכן איכותי, מגוון וצבעוני, רבים וטובים ואף אני ביניהם נהנים מידי חודש מהבטאון המשובח.

"מה?! הראש חברה קורא את החוברת של הילדים?" הקשה ר' מרדכי.

"אווווו" ביטל הראש חברה את שאלתו במחי יד. זה כלל לא שייך רק לילדים, הבטאון מיועד לכל אחד ואחד ששואף לדעת את השיטה הקדושה, להתענג על תורת רבנו הקדוש, תצוץ בו פעם אחת ותיווכח שזה מיועד לכל גיל ולכל שכבה, אולי בכריכה נכתב שזה לילדים, אבל לדעתי זה מיועד לקריאה לכלל חסידי ויז'ניץ מנער ועד זקן טף ואף נשים.

ר' מרדכי - שתי דרכים לפניך. **אחת לגן עדן** עלי אדמות, פארשמייליגן ואמונה טהורה. **ואחת לגיהנום** של קושיות וספיקות טענות וחיבוטים. **הבחירה בידך** עשה למענך ולמען צאצאך ותמהר להצטרף למאות המגויים המאושרים והמקושרים.

זכור היטיב! מלחמה עזה מתחוללת על הבית שלך! וודא שיהיה אכן א אפגהיטענע ויז'ניצע שטוב!

